

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 867

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 noiembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 442 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală	2–4
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
1.039. — Ordin privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017	4–5
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale.....	6–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 442

din 22 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) lit. f) și g) și alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alina-Iuliana Bărbieru în Dosarul nr. 13.809/231/2015 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.377D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că art. 260 alin. (1) din Codul de procedură penală menționează, în mod expres, că înmânarea citației se face personal. Se mai arată că citația transmisă suspectului sau inculpatului trebuie să cuprindă încadrarea juridică și denumirea infracțiunii. Se observă că documentul care nu cuprinde aceste două elemente anterior menționate este înștiințarea, care se lasă atunci când suspectul sau inculpatul refuză să primească citația. Se susține că este firesc ca această înștiințare să nu cuprindă mențiunile mai sus arătate, din motive de asigurare a confidențialității lor. Prin urmare, dacă înmânarea citației nu este posibilă, suspectul va afla, la sediul organului judiciar, încadrarea juridică stabilită și denumirea infracțiunii pentru care este cercetat. Se conchide că susținerile autorului excepției nu pot fi reținute.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.809/231/2015, **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) lit. f) și g) și alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alina-Iuliana Bărbieru într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de autoarea excepției împotriva unei sentințe penale prin care aceasta a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunii de abandon de familie.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele criticate încalcă accesul liber la justiție al părții citate,

prin omisiunea mențiunii că înmânarea citației trebuie făcută personal. Se susține, de asemenea, încălcarea prin dispozițiile art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală a dreptului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 din Convenție, întrucât acestea nu oferă suficiente informații persoanei citate despre cauza în care este chemată să se prezinte. Se mai arată că textele criticate, în general, și prevederile art. 260 alin. (2) din Codul de procedură penală, în special, sunt confuze, fiind lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Se susține că dispozițiile art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și g) din Codul de procedură penală omit mențiunea notificării oficiale a persoanei citate cu privire la acuzația care i se aduce, mențiune ce aparține sferei dreptului de informare, aspect care contravine normelor constituționale și convenționale invocate. În fine, se arată că furnizarea unor astfel de date, inclusiv persoanei care, primind citația, refuză sau nu poate să semneze, reprezintă o garanție procesuală a dreptului la apărare, respectivele date fiind necesare în vederea asigurării posibilității persoanei citate de a se prezenta și de a-și angaja un apărător.

6. **Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textele criticate nu sunt caracterizate prin neclaritate și nu încalcă drepturile fundamentale invocate de autoarea excepției.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, din înștiințarea afișată pe ușa de la domiciliul sau de la reședința sa, destinatarul citației are posibilitatea de a cunoaște dosarul penal în care este citat, precum și sediul organului judiciar pe rolul căruia se află dosarul și că aceste informații sunt suficiente pentru ca persoana în cauză să poată intra în posesia citației și să cunoască, astfel, calitatea în care este citată, obiectul cauzei, precum și data și locul unde urmează să se înfățișeze conform citației. Se susține, totodată, că, din înștiințare, destinatarul află data și ora la care aceasta a fost afișată, așa încât este în măsură să invoce, în cursul judecății, conform art. 263 din Codul de procedură penală, neregularitatea procedurii de citare, arătând că, în cazul său, termenul prevăzut la art. 260 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală nu a fost suficient pentru a-i permite să se prezinte la sediul organului judiciar pentru comunicarea citației, fiind în imposibilitatea de a cunoaște obiectul cauzei și termenul de judecată. Se mai arată că dispozițiile art. 25 din Constituție nu sunt incidente în prezenta cauză.

9. **Avocatul Poporului** arată că textele criticate sunt constituționale. Se susține că textele criticate stabilesc cu precizie atât termenele de îndeplinire a procedurii de citare și de comunicare a actelor procedurale, cât și persoanele responsabile cu îndeplinirea acestora, astfel încât nu poate fi

reținută încălcarea, prin acestea, a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la apărare ale persoanei citate. Se mai arată că prevederile art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală sunt clare, previzibile și neechivoce, destinatarul lor putându-și adapta conduita la cerințele pe care le reglementează. Se susține că dispozițiile art. 25 din Constituție nu sunt incidente în prezenta cauză.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) lit. f) și lit. g) și alin. (2) din Codul de procedură penală. Întrucât art. 260 alin. (1) din Codul de procedură penală nu cuprinde, în structura sa, litere și, în urma analizei excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, că, în realitate, obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 258 alin. (2): *„Citația transmisă suspectului sau inculpatului trebuie să cuprindă încadrarea juridică și denumirea infracțiunii de care este acuzat, atenționarea că, în caz de neprezentare, poate fi adus cu mandat de aducere.”;*

— Art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g): *„(1) Citația se înmânează, oriunde este găsit, personal celui citat, care va semna dovada de primire.*

(2) Dacă persoana citată refuză să primească citația, persoana însărcinată să comunice citația va afișa pe ușa destinatarului o înștiințare, încheind un proces-verbal cu privire la împrejurările constatate. Înștiințarea trebuie să cuprindă: [...]

f) mențiunea termenului stabilit de organul judiciar care a emis citația în care destinatarul este în drept să se prezinte la organul judiciar pentru a i se comunica citația;

g) mențiunea că, în cazul în care destinatarul nu se prezintă pentru comunicarea citației în interiorul termenului prevăzut la lit. f), citația se consideră comunicată la împlinirea acestui termen; [...].”

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, art. 21 cu privire la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare și art. 25 cu privire la libera circulație, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 260 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd, în mod expres, contrar susținerilor autoarei excepției, că înmânarea citației trebuie făcută personal. În acest sens, Curtea constată că, din analiza sistematică a dispozițiilor art. 260 din Codul de procedură penală, rezultă intenția legiuitorului de a reglementa, ca regulă, prevăzută la alin. (1) al art. 260 din Codul de procedură penală, înmânarea citației, în

mod personal, persoanei citate, oriunde este găsită, cu condiția semnării dovezii de primire. În continuare, la alin. (2) al articolului anterior menționat, ca excepție de la această regulă, în situația refuzului primirii citației, a fost prevăzută afișarea pe ușa destinatarului a unei înștiințări de către persoana însărcinată să comunice citația și încheierea unui proces-verbal cu privire la împrejurările constatate. Înștiințarea afișată, conform art. 260 alin. (2) din Codul de procedură penală, trebuie să cuprindă: anul, luna, ziua și ora când afișarea a fost făcută; numele și prenumele celui care a făcut afișarea și funcția acestuia; numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, reședința, respectiv sediul celui înștiințat; numărul dosarului în legătură cu care se face înștiințarea și denumirea organului judiciar pe rolul căruia se află dosarul, cu indicarea sediului acestuia; mențiunea că înștiințarea se referă la actul procedural al citației; mențiunea termenului stabilit de organul judiciar care a emis citația în care destinatarul este în drept să se prezinte la organul judiciar pentru a i se comunica citația; mențiunea că, în cazul în care destinatarul nu se prezintă pentru comunicarea citației în interiorul termenului prevăzut la art. 260 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală, citația se consideră comunicată la împlinirea acestui termen; semnătura celui care a afișat înștiințarea.

15. Având în vedere aspectele mai sus enumerate, Curtea constată că dispozițiile art. 260 alin. (1) din Codul de procedură penală, contrar susținerilor autoarei excepției, prevăd datele pe care înștiințarea trebuie să le cuprindă, în scopul realizării unei informări exhaustive a persoanei citate, având calitatea de suspect sau de inculpat, cu privire la cauza în care este citată, inclusiv condițiile în care citația se consideră comunicată. Pentru acest motiv, textele criticate respectă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate impuse de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție.

16. În ceea ce privește susținerea autoarei excepției potrivit căreia dispozițiile art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală omit mențiunea notificării oficiale a persoanei citate cu privire la acuzația care i se aduce, mențiune ce aparține sferei dreptului de informare, Curtea reține că, potrivit art. 258 alin. (2) din Codul de procedură penală, citația transmisă suspectului sau inculpatului trebuie să cuprindă încadrarea juridică și denumirea infracțiunii de care este acuzat, motiv pentru care nici această critică nu poate fi reținută. De altfel, Curtea reține că nespecificarea în cuprinsul înștiințării a datelor referitoare la calitatea procesuală a persoanei citate și la acuzația formulată în materie penală constituie o formă de asigurare a confidențialității acestor date, drept garanție a dreptului la viață intimă, familială și privată, așa cum acesta este prevăzut la art. 26 din Legea fundamentală și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. În fine, Curtea constată că textele criticate oferă persoanei citate suficiente informații, referitoare la cauza în care este citată, pentru a-i asigura acesteia accesul liber la justiție și dreptul la apărare. În acest sens, dispozițiile art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală trebuie coroborate cu cele ale art. 258 alin. (1) din același cod, care prevăd că persoana citată poate cunoaște, din cuprinsul citației, denumirea organului de urmărire penală sau a instanței de judecată care emite citația, sediul său, data emiterii și numărul dosarului; calitatea în care este citată și indicarea obiectului cauzei; ora, ziua, luna și anul, locul de înfățișare, precum și invitarea să se prezinte la data și locul indicate; faptul că are dreptul la un avocat cu care să se prezinte la termenul fixat; dacă este cazul, faptul că, potrivit art. 90 sau art. 93 alin. (4) din Codul de procedură penală, apărarea este

obligatorie, iar în cazul în care partea nu își alege un avocat, care să se prezinte la termenul fixat, i se va desemna un avocat din oficiu; aspectul că poate, în vederea exercitării dreptului la apărare, să consulte dosarul aflat la arhiva instanței sau a parchetului; consecințele neprezentării în fața organului judiciar. De asemenea, în situația refuzului primirii citației, potrivit art. 260 alin. (1) și alin. (2) mai sus analizat, persoana citată este înștiințată atât despre numărul dosarului în legătură cu care se face înștiințarea și despre denumirea și sediul organului judiciar pe rolul căruia se află respectivul dosar, cât și despre termenul în interiorul căruia trebuie să se prezinte pentru a-și ridica citația, așa încât acestea îi sunt asigurate toate premisele pentru a intra în posesia informațiilor cuprinse, conform art. 258 alin. (1) din

Codul de procedură penală, în conținutul citației. Așa fiind, suspectului sau inculpatului îi sunt asigurate, cu prilejul citării, premisele necesare prezenței sale în fața organului judiciar la termenul stabilit de acesta și ale pregătirii apărării, personal sau prin intermediul unui avocat. Pentru aceste considerente, Curtea reține că titularului citației îi sunt asigurate, prin procedura reglementată în textele criticate, toate garanțiile procesuale necesare exercitării drepturilor fundamentale prevăzute la art. 21 și art. 24 din Constituție, precum și de art. 6 din Convenție.

18. Curtea reține că art. 25 din Constituție, ce reglementează libera circulație, nu este incident în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alina-Iuliana Bărbieru în Dosarul nr. 13.809/231/2015 al Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 258 alin. (2) și art. 260 alin. (1) și alin. (2) lit. f) și lit. g) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017

Văzând Referatul de aprobare nr. D.G. 2.107 din 25.10.2017 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) și (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de

Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La capitolul VIII, tabelul cuprinzând „Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2017” va avea următorul cuprins:

mii lei

Denumire program de sănătate	Credite de angajament an 2017	Credite bugetare an 2017
Programul național de oncologie, din care:	1.676.192,50	1.547.417,23
Subprogramul de tratament al bolnavilor cu afecțiuni oncologice (adulți și copii) *)	1.467.139,81	1.348.942,39
Subprogramul de monitorizare a evoluției bolii la pacienții cu afecțiuni oncologice prin PET-CT	34.472,00	32.740,61
Subprogramul de reconstrucție mamară după afecțiuni oncologice prin endoprotezare	512,00	239,35
Subprogramul de diagnostic și de monitorizare a bolii minime reziduale a bolnavilor cu leucemii acute prin imunofenotipare, examen citogenetic și/sau FISH și examen de biologie moleculară la copii și adulți	2.049,17	1.989,00
Subprogramul de radioterapie a bolnavilor cu afecțiuni oncologice realizată în regim de spitalizare de zi (adulți și copii)	171.900,52	163.386,88
Subprogramul de diagnostic genetic al tumorilor solide maligne (sarcom Ewing și neuroblastom) la copii și adulți	119,00	119,00
Programul național de diabet zaharat	1.047.636,44	874.956,42
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	53.623,00	47.723,74
Programul național de tratament pentru boli rare*)	201.539,00	130.698,87
Programul național de tratament al bolilor neurologice	133.157,67	116.649,50
Programul național de tratament al hemofiliei și talasemiei	202.288,84	133.683,19
Programul național de tratament al surdității prin proteze auditive implantabile (implant cohlear și proteze auditive)	18.739,00	18.236,40
Programul național de boli endocrine	2.601,00	2.587,23
Programul național de ortopedie	71.628,00	77.079,09
Programul național de terapie intensivă a insuficienței hepatice	633,00	480,64
Programul național de boli cardiovasculare	124.996,00	118.851,33
Programul național de sănătate mintală	1.761,00	1.484,02
Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță, din care:	23.551,83	23.062,35
Subprogramul de radiologie intervențională	14.192,00	15.915,62
Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos	8.226,83	6.203,41
Subprogramul de tratament al hidrocefaliei congenitale sau dobândite la copil	433,00	313,32
Subprogramul de tratament al durerii neuropate prin implant de neurostimulator medular	700,00	630,00
Programul național de supleere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică	1.032.621,50	977.344,37
TOTAL	4.590.968,78	4.070.254,38
Cost-volum	425.985,00	286.959,00
TOTAL GENERAL	5.016.953,78	4.357.213,38

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan Teohari Vulcănescu

București, 25 octombrie 2017.
Nr. 1.039.

*) Sumele nu includ valoarea creditelor de angajament și bugetare aferente contractelor cost-volum. Valoarea acestora este prevăzută distinct.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 346/2006*)

privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Ministerul Apărării Naționale este organul de specialitate al administrației publice centrale, care conduce și desfășoară, potrivit legii, activitățile în domeniul apărării țării.

(2) Ministerul Apărării Naționale este format din structuri centrale, structuri și forțe subordonate acestora.

Art. 2. — Sistemul de structuri centrale, structuri și forțe ale Ministerului Apărării Naționale constituie Armata României, denumită în continuare *armata*.

Art. 3. — (1) Ministerul Apărării Naționale are personalitate juridică și reprezintă în justiție, prin Direcția generală juridică, structurile armatei care nu au personalitate juridică. Structurile ministerului care au personalitate juridică, potrivit legii, pot fi reprezentate în justiție de Direcția generală juridică a Ministerului Apărării Naționale, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Ministerul Apărării Naționale are sediul în municipiul București, str. Izvor nr. 110, sectorul 5.

(3) Ministerul Apărării Naționale răspunde în fața Parlamentului, a Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării pentru modul de aplicare, în domeniul său de activitate, a prevederilor Constituției, legilor, hotărârilor Guvernului și ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale celorlalte acte normative și ale tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Apărării Naționale colaborează interinstituțional și cooperează, cu preservarea obiectivelor și politicilor sale în domeniul apărării, cu celelalte ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale și cu alte instituții și autorități publice, cu structurile politico-militare și de conducere militară ale altor state, precum și ale organizațiilor internaționale la care România este parte, cu operatori economici, cu asociațiile cadrelor militare în rezervă și în retragere, cu asociațiile veteranilor și cu alte asociații profesionale sau organizații neguvernamentale, în condițiile legii.

CAPITOLUL II

Atribuțiile și responsabilitățile Ministerului Apărării Naționale

Art. 5. — (1) Ministerul Apărării Naționale are următoarele atribuții și responsabilități:

1. realizarea și menținerea capacității operaționale a armatei, pentru îndeplinirea misiunilor specifice ce revin acesteia;

2. înființarea, desființarea, transformarea, resubordonarea, reorganizarea, consolidarea, integrarea în alte structuri și redistribuirea structurilor militare ale armatei, pe timp de pace, pe timpul stării de urgență, de asediu, de mobilizare sau de război, conform legii;

3. elaborarea proiectelor de acte normative din domeniul său de competență;

4. apărarea drepturilor și intereselor legitime în raporturile cu autoritățile și instituțiile publice, precum și cu orice persoană fizică sau juridică, română ori străină, prin structuri proprii;

5. întreprinderea demersurilor necesare pentru încheierea tratatelor la nivel departamental și a înțelegerilor tehnice în domeniul apărării;

6. coordonarea elaborării și implementării politicii de apărare, promovarea intereselor naționale la nivelul organizațiilor internaționale la care România este parte și creșterea gradului de integrare a structurilor proprii și a profilului acestora în cadrul acestor organizații, promovarea și dezvoltarea relațiilor de cooperare politico-militară și asigurarea reprezentării armatei în raporturile cu ministerele de resort ale altor state și cu organizații internaționale la care România este parte;

7. realizarea planificării integrate a apărării;

8. realizarea mecanismului de cooperare interinstituțională în domeniul apărării;

9. instruirea comandamentelor și forțelor;

10. organizarea și conducerea educației și formării profesionale în instituțiile proprii;

11. managementul logisticii proprii;

12. constituirea stocurilor și menținerea stării de operativitate a tehnicii;

13. organizarea și conducerea mobilizării armatei, rechiziționarea de bunuri și chemarea persoanelor fizice la prestări de servicii în interes public;

14. managementul domeniului informații pentru apărare, managementul activității oficiale de cifru și a sistemelor criptografice din armată, realizarea măsurilor de protecție a informațiilor clasificate naționale, NATO, UE și a informațiilor clasificate care fac obiectul tratatelor, înțelegerilor și acordurilor bilaterale sau multilaterale în domeniul apărării la care România este parte, precum și cooperarea cu structurile similare naționale și ale altor state sau ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

15. participarea la dezvoltarea și optimizarea capabilităților de apărare cibernetică ale României, în colaborare cu celelalte instituții și autorități naționale stabilite prin lege;

16. managementul activității financiar-contabile;

17. gestionarea sistemului pensiilor militare de stat;

18. managementul resurselor de comunicații și tehnologia informației în armată;

19. managementul spectrului radio utilizat în scopul apărării, precum și a resurselor de comunicații, tehnologia informației și apărare cibernetică ale Armatei României;

20. elaborarea și integrarea/aplicarea politicilor proprii/reglementărilor specifice în domeniile referitoare la protecția mediului, securitate și sănătate în muncă, apărarea împotriva incendiilor, metrologie specifică echipamentelor militare care nu intră în sfera metrologiei legale și funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil;

21. conducerea activităților de comunicare strategică la nivelul ministerului;

*) Republicată în temeiul art. VI din Legea nr. 167/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iulie 2017.

Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 28 iulie 2006 și a mai fost modificată și completată prin Legea nr. 76/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 21 aprilie 2015.

22. organizarea și conducerea activității de informare și relații publice la nivelul ministerului;

23. creșterea calității vieții personalului, asigurarea protecției sociale și a asistenței religioase, medicale, psihologice și juridice a personalului militar și civil, a răniților, invalizilor și urmașilor celor decedați în acțiuni militare, în conformitate cu prevederile legale;

24. înzestrarea cu armament, tehnică de luptă, echipamente și materiale specifice armatei, asigurarea relației cu industria națională de apărare și cooperările internaționale în domeniu;

25. coordonarea activității de comerț exterior privind importul și exportul de produse cu destinație militară, în condițiile legii;

26. aplicarea regimului de control în domeniul exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare și cu dublă utilizare, potrivit legii și normelor emise pentru aplicarea acestora, aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale, precum și coordonarea activităților privind aprobarea suspendării drepturilor vamale la anumite categorii de armamente și echipamente militare, potrivit legii;

27. organizarea și conducerea programelor de investiții publice și de reparații curente și de întreținere în domeniul imobiliar, exercitarea controlului statului în toate etapele și componentele sistemului calității în construcții, conducerea activității de apărare împotriva incendiilor și de administrare a imobilelor Ministerului Apărării Naționale;

28. editarea de publicații în domeniile proprii de activitate;

29. cercetarea-dezvoltarea, utilizarea rezultatelor cercetării-dezvoltării și participarea la proiecte de cercetare-dezvoltare naționale și internaționale în domeniul apărării, precum și protecția drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii și normelor emise pentru aplicarea acestora, aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale;

30. reglementarea și desfășurarea activităților de testare și evaluare, analiză, audituri tehnice și acceptanțe aferente sistemelor de armamente și echipamente pentru apărare;

31. reglementarea și desfășurarea activității de supraveghere a managementului calității la furnizorii de produse militare și prestatorii de servicii în domeniul apărării și de aplicare a cerințelor NATO și UE de asigurare a calității în domeniul apărării, prin evaluarea, certificarea și supravegherea furnizorilor și prestatorilor în legătură cu îndeplinirea acestor cerințe;

32. elaborarea documentelor strategice pentru pregătirea și întrebuințarea în luptă a forțelor armate;

33. încheierea de contracte pentru achiziția de produse și servicii specifice, în condițiile legii, direct cu structurile specializate ale NATO și UE, în scopul asigurării interoperabilității;

34. asigurarea cu informații geospațiale, geografice, hidrografice și hidrometeorologice pentru nevoi proprii, precum și a celor necesare instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, NATO și UE și altor instituții beneficiare;

35. organizarea și conducerea serviciului medical militar de urgență prespitalicească și spitalicească;

36. organizarea și conducerea activităților de poliție militară în țară și pe timpul participării la misiuni și operații în afara teritoriului statului român;

37. elaborarea normelor pentru înzestrare, întreținere și reparații, cu respectarea prevederilor legale;

38. coordonarea problematicei cadrelor militare în rezervă și în retragere, a veteranilor de război, invalizilor și văduvelor de război;

39. organizarea și conducerea activităților de tradiții militare, cultură militară, de educație civică și ceremonii militare;

40. organizarea și conducerea activităților de standardizare și interoperabilitate în domeniul apărării;

41. cooperarea, cu alte structuri din afara Ministerului Apărării Naționale, la situații de urgență, precum și pentru prevenirea și combaterea terorismului, conform legii;

42. administrarea, supravegherea și protecția fondului arhivistic propriu, în condițiile legii;

43. asigurarea siguranței aeriene, navale și terestre, în condițiile legii.

(2) Ministerul Apărării Naționale îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 6. — (1) Ministerul Apărării Naționale, prin structurile desemnate, este:

a) autoritate navală militară națională;

b) autoritate națională în domeniul pregătirii, brevetării și perfecționării pregătirii scafandrilor, precum și în domeniul autorizării și inspectării activităților subacvatice;

c) autoritate națională în domeniul proiectării, realizării și asigurării informațiilor geospațiale pentru apărare;

d) autoritate națională în domeniul activității oficiale de criptologie, pentru componentele specifice.

(2) În exercitarea competenței prevăzute la alin. (1) lit. a), structura desemnată asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional al activităților militare în domeniul naval, pentru stabilirea limitelor zonelor de siguranță ale navelor militare, a perimetrelor și regimului porturilor militare, precum și a modului de investigare a evenimentelor de navigație în care sunt implicate nave militare și guvernamentale.

(3) În exercitarea competenței prevăzute la alin. (1) lit. b), structura desemnată asigură:

a) pregătirea, antrenarea, perfecționarea pregătirii și brevetarea scafandrilor, formarea și atestarea personalului tehnic de asigurare a scufundărilor și lucrărilor în imersiune;

b) autorizarea și inspectarea unităților care execută activități subacvatice cu scafandri;

c) cercetarea științifică, de inginerie tehnologică și medicală pentru realizarea mijloacelor tehnice și perfecționarea procedurilor de scufundare și de lucru sub apă;

d) verificarea periodică a scafandrilor brevetati în vederea reconfirmării aptitudinilor, deprinderilor și cunoștințelor;

e) formarea și atestarea personalului medical de specialitate, potrivit legii.

(4) Metodologiile, procedurile și structura de specialitate pentru îndeplinirea atribuțiilor Ministerului Apărării Naționale în domeniile prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordine ale ministrului apărării naționale.

CAPITOLUL III

Organizarea și funcționarea structurilor centrale

Art. 7. — (1) Structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, subordonate nemijlocit ministrului apărării naționale, sunt:

a) Statul Major al Apărării;

b) Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale;

c) Departamentul pentru armamente;

d) Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului;

e) Direcția generală de informații a apărării;

f) Secretariatul general;

g) Direcția generală management resurse umane;

h) Corpul de control și inspecție;

i) Direcția generală financiar-contabilă;

j) Direcția generală juridică;

k) Direcția audit intern;

l) Direcția medicală;

m) Direcția domenii și infrastructuri;

n) Direcția informare și relații publice;

o) Direcția de prevenire și investigare a corupției și fraudelor.

(2) În subordinea nemijlocită a ministrului apărării naționale se mai regăsesc: Grupul consilierilor, Cabinetul ministrului, Direcția instanțelor militare, Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, Purtătorul de cuvânt, precum și alte structuri stabilite prin lege.

(3) Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, Secția Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul pentru efectuarea urmăririi penale în cauze privind infracțiunile de corupție săvârșite de militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt asimilate structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale, personalul acestor structuri fiind subordonat ministrului apărării naționale numai în ceea ce privește aspectele de natură administrativă, stabilite prin ordin comun al ministrului apărării naționale, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Casa de pensii sectorială și Oficiul Național pentru Cultul Eroilor funcționează în subordinea nemijlocită a ministrului apărării naționale, sunt organizate potrivit reglementărilor specifice, iar nivelul de salarizare a personalului acestora este asimilat celui prevăzut pentru structuri centrale ale ministerului.

(5) Pentru îndeplinirea misiunilor ce revin Ministerului Apărării Naționale, prin hotărâre a Guvernului se pot înființa și organiza, în condițiile legii, structuri ale acestuia care își desfășoară activitatea în străinătate. Pentru aceasta, Ministerul Apărării Naționale este autorizat să achiziționeze bunuri mobile și imobile în țările în care aceste structuri își desfășoară activitatea.

(6) Pentru executarea conducerii structurilor prevăzute la alin. (1) – (5) sunt prevăzute în statele de organizare funcțiile corespunzătoare.

(7) În realizarea atribuțiilor ce le revin, șefii structurilor prevăzute la alin. (1) și (2) sunt ajutați de locuitori/directori/directori adjuncți/secretar general adjunct, după caz.

(8) În compunerea Ministerului Apărării Naționale mai sunt organizate și funcționează în subordinea ministrului apărării naționale următoarele structuri: Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, Academia Tehnică Militară, Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu” și Clubul Sportiv al Armatei „Steaua”.

(9) Atribuțiile structurilor centrale se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare al Ministerului Apărării Naționale, aprobat prin ordin al ministrului.

Art. 8. — (1) Structurile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2), precum și cele care fac parte din acestea pot avea în compunere sau în subordine, după caz, direcții, centre, oficii, agenții, servicii, secții, birouri, compartimente, instituții și unități de învățământ, unități de cercetare-dezvoltare și alte structuri, constituite potrivit criteriilor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Statul Major al Apărării are în subordine, pe lângă structurile prevăzute la alin. (1), și structura de forțe.

CAPITOLUL IV

Domenii de responsabilitate ale structurilor centrale

Art. 9. — (1) Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale coordonează procesele de elaborare, implementare și evaluare a politicii de apărare, inclusiv afaceri europene, asigură planificarea integrată a apărării, conform legii, coordonează cooperarea internațională în domeniul apărării, activitățile de cercetare științifică în domeniile politicii de apărare și istoriei militare și asigură legătura cu forțele armate străine.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale proiectează politicile instituționale, monitorizează

și evaluează îndeplinirea obligațiilor internaționale, asigură întreprinderea măsurilor necesare încheierii tratatelor internaționale în domeniul apărării și cadrul pentru cooperarea interinstituțională, coordonează cooperarea politico-militară internațională, monitorizează și coordonează legătura forțelor armate străine prezente pe teritoriul României cu autoritățile publice responsabile, precum și activitățile de cercetare științifică în domeniile politicii de apărare și istoriei militare.

(3) Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale asigură reprezentarea Ministerului Apărării Naționale în cadrul organizațiilor internaționale conform domeniilor de responsabilitate.

(4) La nivelul Ministerului Apărării Naționale, Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale evaluează, elaborează și implementează sistemul de politici publice și întocmește rapoarte periodice de monitorizare a acestora.

Art. 10. — (1) Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului asigură și coordonează activitatea legislativă și cea specifică în relația cu Parlamentul și elaborează, promovează și implementează politici și programe în domeniul calității vieții personalului în activitate, în rezervă și retragere.

(2) Prin structura de specialitate, Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului este autoritatea investită cu responsabilitatea coordonării, la nivel național, a problematicei veteranilor, invalizilor, văduvelor de război și văduvelor de veterani de război.

(3) Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului desfășoară strategii și programe sociale pentru veterani, răniți, personalul cu grad de invaliditate și pentru urmașii celor decedați în acțiuni militare.

(4) Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului coordonează relația ministerului cu asociațiile, fundațiile și federațiile care funcționează sub autoritatea Ministerului Apărării Naționale, conduce activitatea de dialog social și pentru soluționarea problemelor sociale ale personalului.

Art. 11. — (1) Departamentul pentru armamente elaborează și coordonează implementarea politicilor de achiziții în cadrul ministerului, fundamentează sub aspect tehnic politicile de înzestrare, elaborează, coordonează și pune în practică strategiile de achiziții pentru sistemele de armamente și echipamentele majore, inclusiv prin programele specifice asistenței de securitate acordate României de către guvernele străine și organizațiile internaționale, în calitate de structură de reglementare în domeniul achizițiilor publice la nivelul ministerului, asigură managementul programelor de achiziție cu sisteme de armamente și echipamente majore și al contractelor aferente, asigură managementul activităților de testare și evaluare de dezvoltare, analize, audituri tehnice și acceptanțe aferente sistemelor de armamente și echipamentelor majore, încheie înțelegeri tehnice, planifică și desfășoară activitatea de cooperare internațională în domeniul armamentelor, gestionează relația cu industria națională de apărare.

(2) Departamentul pentru armamente coordonează activitatea de cercetare-dezvoltare de protecție a drepturilor de proprietate industrială asupra rezultatelor cercetării în domeniul apărării, precum și participarea structurilor specializate din cadrul ministerului la proiectele și programele de cercetare-dezvoltare inițiate la nivelul NATO și UE.

(3) Departamentul pentru armamente reprezintă autoritatea națională în domeniul activității de supraveghere a managementului calității la furnizorii de produse militare și prestatorii de servicii în domeniul apărării și de aplicare a cerințelor NATO și UE de asigurare a calității în domeniul

apărării, prin evaluarea, certificarea și supravegherea furnizorilor și prestatorilor în legătură cu îndeplinirea acestor cerințe.

(4) Departamentul pentru armamente elaborează reglementările specifice și coordonează activitatea de standardizare tehnică, de metrologie și de funcționare în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, realizează controlul specific domeniului de competență pentru exporturile, importurile și alte operațiuni cu produse militare și cu dublă utilizare și coordonează activitățile privind aprobarea suspendării drepturilor vamale la anumite armamente și echipamente militare, în condițiile legii.

(5) Departamentul pentru armamente coordonează activitatea de formare, specializare și perfecționare a ofițerilor în domeniul tehnico-ingineresc, precum și a altor specialiști necesari armatei, prin intermediul instituțiilor de învățământ din subordine sau coordonare.

Art. 12. — Fiecare departament este condus de un secretar de stat, care este și șef al departamentului.

Art. 13. — (1) Statul Major al Apărării asigură, conform legii:

a) planificarea, organizarea, conducerea și operaționalizarea forțelor armatei, ridicarea graduală a capacității de luptă și mobilizarea armatei, planificarea și conducerea operațiilor la nivel strategic, inclusiv a celor din spațiul cibernetic, coordonarea activităților privind reziliența activităților în situații de criză în domeniul apărării și planificarea, organizarea și conducerea structurilor de rezistență armată pe teritoriul național, planificarea și managementul sistemului de comandă, control, comunicații, computere, informații, supraveghere și cercetare a sistemului logistic, planificarea armamentelor și implementarea mecanismului de implementare interinstituțională în domeniul apărării;

b) instruirea comandamentelor și forțelor, standardizarea în domeniul militar, managementul carierei individuale a personalului militar, recrutarea, selecția și planificarea asigurării cu resurse umane, realizarea suportului administrativ al instituțiilor din rețeaua de învățământ a Ministerului Apărării Naționale, în condițiile legii, avizarea programelor de studii și documentelor curriculare ale unităților și instituțiilor de învățământ militar, stabilirea necesarului de formare a personalului pentru nevoile proprii și profilul absolventului, managementul formării personalului militar în rezervă, în sistemul militar propriu și a activității de educație fizică și sport în armată, asistența psihologică, realizarea sprijinului medical operațional în Armata României, asistența religioasă și promovarea valorilor specifice tradițiilor militare, culturii militare și educației civice;

c) cooperarea militară internațională, încheierea înțelegerilor tehnice cu forțele armate ale altor state și coordonarea asistenței juridice în domeniul operațional;

d) analiza, evaluarea și coordonarea unitară, în structura de forțe, a măsurilor și activităților de planificare, constituire, înzestrare, dezvoltare și optimizare a capabilităților naționale și a celor dezvoltate în comun cu state membre NATO și UE sau în alte formate de cooperare, realizarea și conducerea asigurării cu informații geospațiale, asigurarea informațiilor geografice, hidrografice și hidrometeorologice.

(2) Statul Major al Apărării pregătește și conduce structurile militare care participă la misiuni militare în afara teritoriului statului național.

(3) La nivelul Statului Major al Apărării se constituie Comitetul Șefilor Statelor Majore, cu rol consultativ. Organizarea și funcționarea acestuia se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 14. — (1) Șeful Statului Major al Apărării conduce Statul Major al Apărării și exercită comanda deplină a structurilor de forțe a Armatei României.

(2) Șeful Statului Major al Apărării exercită comanda și controlul prin șefii Statelor Majore ale Forțelor Terestre, Aeriene și Navale și prin comandanții Comandamentului Forțelor Întrunite, Comandamentului Forțelor pentru Operații Speciale, Comandamentului Logistic Întrunit, Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii și Comandamentului Apărării Cibernetică, în conformitate cu Constituția României, legile, ordinele și instrucțiunile ministrului apărării naționale.

(3) Șeful Statului Major al Apărării are, ca atribuții principale, coordonarea elaborării strategiei militare, planificarea și conducerea operațiilor la nivel strategic, stabilirea cerințelor de înzestrare a forțelor armatei, planificarea strategică și de contingență, elaborarea doctrinelor, instruirea forțelor și educația militară.

(4) Șeful Statului Major al Apărării răspunde de organizarea și stabilirea misiunilor marilor unități și unităților din structurile de forțe ale armatei.

(5) Șeful Statului Major al Apărării reprezintă Armata României în cadrul reuniunilor NATO/UE în formatul șefilor statelor majore ale apărării și susține, la acest nivel, poziția și obiectivele naționale pe problematica apărării colective/comune, în baza mandatului aprobat de autoritățile competente.

(6) Șeful Statului Major al Apărării solicită și primește informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților proprii și este sprijinit de șefii structurilor centrale.

(7) Șeful Statului Major al Apărării îndeplinește și alte atribuții stabilite de lege.

Art. 15. — (1) Direcția generală de informații a apărării asigură obținerea, prelucrarea, verificarea, stocarea și valorificarea informațiilor și datelor referitoare la factorii de risc și amenințările interne și externe, militare și nonmilitare, care pot afecta securitatea națională în domeniul militar, acționează pentru prevenirea, descurajarea și contracararea oricărui risc sau amenințări care pot afecta securitatea națională a României în domeniul militar, coordonează aplicarea măsurilor contrainformative și cooperarea atât cu serviciile/structurile departamentale naționale și de informații, cât și cu cele ale statelor membre ale alianțelor, coalițiilor și organizațiilor internaționale la care România este parte și elaborează politicile, coordonează și controlează, la nivelul Ministerului Apărării Naționale, potrivit legii, activitățile referitoare la protecția informațiilor clasificate naționale, NATO, UE și a informațiilor clasificate care fac obiectul tratatelor, înțelegerilor și acordurilor bilaterale sau multilaterale în domeniul apărării la care România este parte.

(2) Personalul Direcției generale de informații a apărării își desfășoară activitatea deschis sau acoperit, în raport cu nevoile de realizare a securității naționale în domeniul militar. Pentru culegerea de informații în teatrele de operații și pentru lupta împotriva terorismului, Direcția generală de informații a apărării poate avea în subordine structuri combatante.

(3) Direcția generală de informații a apărării este condusă de un director general, cadru militar în activitate. Directorul general este numit de către ministrul apărării naționale, cu avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Funcția de director general al Direcției generale de informații a apărării este asimilată funcției de secretar de stat.

(4) Unele categorii de tehnică și bunuri specifice se achiziționează, în condițiile legii, prin structuri specializate proprii, de la parteneri interni sau externi.

(5) Pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice securității naționale în domeniul militar, Direcția generală de informații a apărării execută misiuni independente sau integrate la nivel strategic, operativ și tactic, în țară și în străinătate, inclusiv cu structuri combatante proprii.

(6) Activitatea specifică a Direcției generale de informații a apărării are caracter secret de stat.

(7) Direcția generală de informații a apărării desfășoară acțiuni specifice în spațiul cibernetic în scopul cunoașterii, monitorizării și contracarării agresiunilor cibernetice care vizează infrastructurile cibernetice critice ale Ministerului Apărării Naționale.

(8) Direcția generală de informații a apărării elaborează strategiile, politicile și reglementările specifice domeniului de responsabilitate, precum și politici și reglementări proprii în domeniul managementului resurselor umane și educației militare și coordonează activitatea de formare, specializare și perfecționare a personalului militar din armată în domeniul de responsabilitate.

(9) Direcția generală de informații a apărării desfășoară misiuni de protecție și pază a principalelor categorii de factori umani și materiali din responsabilitatea Ministerului Apărării Naționale, intervenția antiteroristă și participă, potrivit legii, la organizarea și executarea intervenției contrateroriste, prin structura specializată proprie. Regulile de angajare în misiuni și operații ale structurii specializate se autorizează la nivelul Direcției generale de informații a apărării, în calitate de autoritate militară competentă.

Art. 16. — (1) Secretariatul general asigură realizarea și coordonarea lucrărilor de secretariat, gestionează circulația documentelor la nivelul structurilor centrale, între minister și autoritățile și instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale, persoanele juridice și fizice, monitorizează elaborarea și transmiterea principalelor rapoarte periodice prevăzute de reglementările în vigoare.

(2) Secretariatul general asigură și coordonează ansamblul relațiilor la nivelul structurilor centrale, precum și cel al relațiilor între Ministerul Apărării Naționale și Secretariatul General al Guvernului, Secretariatul Consiliului Suprem de Apărare a Țării, structurile similare din cadrul celorlalte ministere ori autorități ale administrației publice centrale de specialitate, autoritățile administrației publice teritoriale și locale.

(3) Secretariatul general asigură implementarea, monitorizarea și evaluarea, la nivelul Ministerului Apărării Naționale, a prevederilor cuprinse în strategiile și programele de reformă ale administrației publice, elaborate pe baza Programului de guvernare, precum și monitorizarea, coordonarea și îndrumarea metodologică a implementării și/sau dezvoltării sistemului de control intern managerial.

(4) Secretariatul general asigură gestionarea și diseminarea documentelor clasificate în domeniul apărării, emise de NATO, Uniunea Europeană, statele membre ale acestora și alte state, la nivelul Ministerului Apărării Naționale.

(5) Secretariatul general coordonează și monitorizează structurile Ministerului Apărării Naționale în vederea accesării de finanțare externă nerambursabilă pentru îndeplinirea obiectivelor și priorităților rezultate din documentele sectoriale.

(6) Secretariatul general coordonează ansamblul relațiilor privind elaborarea, avizarea și promovarea proiectelor de acte normative inițiate/avizate de Ministerul Apărării Naționale în vederea aprobării/adoptării de către Guvern.

(7) Secretariatul general este condus de un secretar general care îndeplinește, în condițiile prevăzute de lege, atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — (1) Direcția generală management resurse umane elaborează strategiile, politicile și reglementările în domeniul managementului resurselor umane și al carierei individuale și monitorizează implementarea acestora.

(2) Direcția generală management resurse umane elaborează strategiile, politicile și reglementările în domeniul educației militare, asigură coordonarea și monitorizarea implementării acestora.

(3) Direcția generală management resurse umane asigură cooperarea internațională în domeniul educației militare.

(4) Direcția generală management resurse umane asigură evidența unitară a personalului, organizarea, coordonarea și controlul activității de inspecție a muncii în privința raporturilor de muncă și de serviciu la nivelul Ministerului Apărării Naționale, cu excepția efectivelor Direcției generale de informații a apărării, precum și executarea lucrărilor specifice necesare exercitării competențelor ministrului apărării naționale în domeniul resurselor umane.

(5) Direcția generală management resurse umane elaborează politicile și reglementările privind asistența psihologică în Ministerul Apărării Naționale, cu excepția Direcției generale de informații a apărării, asigură evaluarea psihologică a personalului din structurile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale și realizează investigațiile sociologice.

(6) Direcția generală management resurse umane realizează evaluarea competențelor lingvistice ale personalului armatei.

Art. 18. — (1) Corpul de control și inspecție elaborează cadrul general de reglementare a activităților de inspecție și control în Ministerul Apărării Naționale, conduce și execută operativ evaluarea sistemică a organismului militar prin inspecții, asigură managementul planificării și monitorizării activităților de inspecție și control în armată și exercită atribuții specifice de control în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Corpul de control și inspecție investighează/verifică, la ordin, problematici necesare informării conducerii ministerului pentru fundamentarea deciziilor, aspecte referitoare la respectarea codurilor de conduită etică de către personalul Ministerului Apărării Naționale, precum și petiții/memorii/rapoarte adresate ministerului sau ministrului apărării naționale.

(3) Corpul de control și inspecție elaborează politici și reglementări specifice Ministerului Apărării Naționale în domeniul protecției mediului și celui al securității și sănătății în muncă, coordonează, monitorizează și controlează integrarea/aplicarea acestora în armată.

Art. 19. — (1) Direcția generală financiar-contabilă realizează managementul activității financiar-contabile, elaborează concepția privind organizarea sistemului de ordonatori de credite în cadrul Ministerului Apărării Naționale și asigură îndeplinirea sarcinilor financiar-contabile ce revin ministrului apărării naționale în calitate de ordonator principal de credite, precum și execuția bugetului propriu al acestuia.

(2) Direcția generală financiar-contabilă asigură coordonarea controlului financiar preventiv propriu, îndrumarea metodologică, verificarea și monitorizarea modului de aplicare în structurile Ministerului Apărării Naționale a actelor normative privind controlul financiar preventiv propriu.

Art. 20. — (1) Direcția generală juridică asigură asistență juridică ministrului apărării naționale și, după caz, structurilor centrale, apără interesele Ministerului Apărării Naționale în fața instanțelor judecătorești și a altor jurisdicții aflate pe teritoriul statului român și contribuie la apărarea intereselor ministerului în raporturile cu alte autorități publice și organizații neguvernamentale.

(2) La nivelul Ministerului Apărării Naționale, Direcția generală juridică elaborează, în limitele de competență legală, proiecte de acte normative și asigură suport de specialitate celorlalte structuri în procesul de elaborare/avizare juridică și

asigură conformitatea actelor normative cu reglementările Uniunii Europene și NATO, precum și asistența juridică pentru încheierea înțelegerilor tehnice în vederea cooperării cu forțele armate străine.

(3) Organizarea și desfășurarea procedurilor interne ale ministerului aferente procesului legislativ, activităților de reprezentare și asistență juridică se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 21. — Direcția instanțelor militare asigură managementul funcțiilor militare la nivelul instanțelor militare și acționează, împreună cu structurile de resort din Ministerul Apărării Naționale, pentru compatibilizarea sistemului jurisdicțional militar cu cel din statele membre NATO.

Art. 22. — Direcția audit intern asigură, conform legii, organizarea auditului public intern și execută auditarea tuturor activităților desfășurate în structurile centrale, structurile și forțele subordonate acestora din Ministerul Apărării Naționale, precum și în structurile aflate în coordonarea sau sub autoritatea acestuia, pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite, inclusiv evaluarea sistemului de control intern managerial.

Art. 23. — Direcția medicală coordonează asistența medicală a personalului armatei și a cadrelor militare în rezervă și în retragere, asigurarea sanitar-veterinară, implementează politica națională de sănătate la nivelul Ministerului Apărării Naționale, organizează învățământul medico-militar, prin Institutul Medico-Militar și structuri de specialitate, și elaborează concepția privind funcționarea serviciilor medicale și sanitar-veterinare.

Art. 24. — (1) Direcția domenii și infrastructuri asigură administrarea patrimoniului imobiliar, elaborarea și aprobarea, în limita competenței sale, a programelor de investiții și a documentațiilor tehnico-economice pentru lucrările de investiții, urmărește și coordonează executarea lucrărilor de investiții și reparații, în toate fazele de implementare a acestora.

(2) Direcția domenii și infrastructuri exercită controlul statului în toate etapele și componentele sistemului calității în construcții și coordonează activitatea de apărare împotriva incendiilor în Ministerul Apărării Naționale.

Art. 25. — Direcția informare și relații publice este structura Ministerului Apărării Naționale specializată în conducerea, organizarea și gestionarea domeniului informării și relațiilor publice, pe timp de pace, în caz de agresiune armată, la instituirea stării de asediu, declararea stării de mobilizare sau în stare de război.

Art. 26. — Direcția de prevenire și investigare a corupției și fraudelor asigură managementul activităților de prevenire, identificare și investigare a corupției și fraudelor în rândul personalului încadrat în funcții în structurile Ministerului Apărării Naționale și în structurile aflate în subordinea sau, după caz, în coordonarea acestuia, execută cercetarea administrativă pentru recuperarea prejudiciilor cu implicații deosebite și a celor produse prin fapte de corupție sau fraude, desfășoară activități de prevenire și investigare și reprezintă Ministerul Apărării Naționale în domeniile de competență.

Art. 27. — (1) Ministrul apărării naționale numește și împuternicește, în condițiile legii, șefii/directorii structurilor centrale, după caz, directorul de cabinet, consilierii și personalul din cadrul cabinetului ministrului, șefii/directorii structurilor din subordinea și compunerea celor prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2), până la nivel de oficiu inclusiv, precum și persoanele care sunt încadrate în funcții prevăzute în statele de organizare cu grade de general sau echivalent al acestora, dacă prin lege nu se prevede altfel.

(2) Ministrul apărării naționale numește membrii birourilor atașatilor apărării României în străinătate, la propunerea directorului general al Direcției generale de informații a apărării.

CAPITOLUL V

Structura de forțe a armatei

Art. 28. — (1) Structura de forțe ale armatei este formată din state majore, comandamente, mari unități și unități, formațiuni și alte structuri stabilite potrivit legii, cuprinse, după caz, în:

- a) forțe terestre, forțe aeriene, forțe navale, denumite în continuare *categorii de forțe*;
- b) forțe pentru sprijin de luptă;
- c) forțe pentru sprijin logistic;
- d) forțe pentru operații speciale;
- e) forțe pentru apărare cibernetică;
- f) alte forțe.

(2) Dimensiunea structurii de forțe ale armatei se stabilește prin documentele de planificare a apărării, potrivit legii.

(3) Cerințele de constituire a structurilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordine ale ministrului apărării naționale.

Art. 29. — Categoriile de forțe au în componere statele majore ale forțelor terestre, aeriene, navale, comandamente, mari unități și unități de manevră, de sprijin de luptă, logistice, unități de instrucție, instituții militare de învățământ și alte structuri stabilite potrivit legii.

Art. 30. — Sprijinul acțiunilor militare la nivel strategic se realizează prin comandamente de sprijin, care au în subordine mari unități și unități, unități de instrucție, unități de învățământ militar preuniversitar și alte structuri stabilite potrivit legii.

Art. 31. — (1) Forțele pentru sprijin logistic sunt reprezentate de Comandamentul Logistic Întrunit, care are în subordine mari unități și unități logistice, structuri de sprijin de luptă și structuri de educație și instrucție.

(2) În calitate de structură de sprijin logistic, Comandamentul Logistic Întrunit poate avea în subordine grădinițe, creșe, structuri de cultură și mass-media, structuri de refacere a capacității de muncă, complexuri militare de instruire, reprezentare și tranzit, amenajări sportive și recreative, lăcașuri de cult, cimitire și capele, precum și alte entități organizate conform legii.

Art. 32. — Forțele pentru operații speciale au în componere Comandamentul Forțelor pentru Operații Speciale, structuri luptătoare, structuri de sprijin de luptă, structuri de sprijin logistic, structuri de educație și instrucție și alte structuri stabilite potrivit legii.

Art. 33. — Forțele pentru apărare cibernetică au în componere Comandamentul Apărării Cibernetice, mari unități, unități și alte structuri stabilite potrivit legii.

Art. 34. — Misiunile și responsabilitățile structurii de forțe ale armatei se stabilesc prin ordine ale ministrului apărării naționale sau ale șefului Statului Major al Apărării, atunci când acesta este împuternicit de ministru.

Art. 35. — Potrivit nivelului capacității de luptă, forțele armatei sunt organizate în:

- a) forțe gata de acțiune permanent;
- b) forțe cu nivel ridicat al capacității de luptă;
- c) forțe cu nivel redus al capacității de luptă, gata de acțiune după ridicarea capacității de luptă prin completare/mobilizare;
- d) structuri care se constituie la mobilizare, destinate generării/regenerării forțelor, precum și pentru realizarea sistemului de rezistență armată pe teritoriul național.

Art. 36. — (1) Structurile de poliție militară sunt destinate să asigure respectarea și menținerea ordinii interioare și a disciplinei militare în obiectivele militare și zonele militare restricționate, sprijinul manevrei și mobilității, controlul și îndrumarea circulației autovehiculelor și a coloanelor militare, protecția personalului armatei, securitatea obiectivelor militare, să contribuie la misiuni de supraveghere, escortare, pază și escortarea prizonierilor de război, îndrumarea și evacuarea persoanelor dislocate pe timpul desfășurării acțiunilor militare.

(2) Atribuțiile, organizarea și funcționarea poliției militare se stabilesc prin lege specială.

Art. 37. — (1) Forțele pentru operații speciale constituie componenta specializată, de reacție rapidă, de nivel strategic, cu structuri terestre, navale și aeriene dedicate, instruită și dotată pentru executarea misiunilor de cercetare specială, acțiuni directe, de asistență militară și neconvenționale, precum și misiuni complementare acestora, pe teritoriul statului român sau în afara acestuia, în condițiile legii, independent sau împreună cu forțele speciale ale coalițiilor și alianțelor din care România este parte.

(2) Conducerea forțelor pentru operații speciale, cu excepția celor prevăzute la art. 15 alin. (5), se exercită de șeful Statului Major al Apărării, prin Comandamentul Forțelor pentru Operații Speciale, iar în situația participării la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, potrivit înțelegerilor tehnice încheiate cu partenerii străini, în baza tratatelor la care România este parte.

Art. 38. — (1) Ministerul Apărării Naționale poate constitui structuri de conducere și de forțe care să fie puse la dispoziția NATO pentru îndeplinirea misiunilor specifice. Acestea se integrează în structura de comandă și control, precum și în structura de forțe ale NATO.

(2) Nivelul de autoritate care poate fi exercitat asupra structurilor române se stabilește conform procedurilor NATO.

CAPITOLUL VI

Conducerea Ministerului Apărării Naționale

Art. 39. — (1) Ministerul Apărării Naționale este condus și reprezentat de ministrul apărării naționale.

(2) În exercitarea conducerii, ministrul apărării naționale este ajutat de secretarii de stat, de șeful Statului Major al Apărării și de secretarul general.

(3) Ministrul apărării naționale poate delega prin ordin competența îndeplinirii unor atribuții aflate în responsabilitatea sa.

(4) Secretarii de stat sunt numiți și eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului apărării naționale.

(5) Șeful Statului Major al Apărării este militarul cu rangul de conducere cel mai înalt din armată, numit de Președintele României, la propunerea ministrului apărării naționale, cu avizul prim-ministrului, pentru o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea de prelungire cu până la un an. În funcția de șef al Statului Major al Apărării poate fi numit locțiitorul acestuia sau unul dintre șefii categoriilor de forțe ale armatei.

(6) Prevederile alin. (5) referitoare la durata mandatului nu se aplică în caz de mobilizare sau de război, precum și pe timpul stării de asediu sau de urgență.

(7) Secretarul general al Ministerului Apărării Naționale este înalt funcționar public, numit potrivit legii.

(8) În Ministerul Apărării Naționale se constituie Colegiul Ministerului Apărării Naționale și Comitetul pentru Suport Managerial, cu rol consultativ, precum și Consiliul de Planificare a Apărării, Consiliul de Supraveghere a Cerințelor, Consiliul de Achiziții, Consiliul de Standardizare și Interoperabilitate și Consiliul Tehnico-Economic, ale căror hotărâri/decizii/avize sunt obligatorii. Organizarea și funcționarea acestora se stabilesc prin ordine ale ministrului apărării naționale.

Art. 40. — (1) În exercitarea competențelor conferite de lege, ministrul apărării naționale emite ordine și instrucțiuni.

(2) Secretarii de stat, secretarul general al ministerului, directorul general și șefii/directorii direcțiilor din structurile centrale emit dispoziții, potrivit competențelor specifice.

(3) Șeful Statului Major al Apărării emite ordine cu conținut militar și dispoziții, potrivit domeniilor de competență.

(4) Comandanții/Șefii unităților militare înscriu în ordinul de zi pe unitate, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale, ordinele/dispozițiile date în exercitarea misiunilor și atribuțiilor ce le revin, potrivit legii.

Art. 41. — Pe timpul absenței ministrului, conducerea Ministerului Apărării Naționale se exercită de către secretarul de stat desemnat de ministru.

Art. 42. — Conducerea structurilor de forțe se realizează de comandanți/șefi ai acestora numiți conform competențelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

CAPITOLUL VII

Personalul Ministerului Apărării Naționale

Art. 43. — (1) Personalul Ministerului Apărării Naționale este format din personal militar și personal civil.

(2) Nomenclatorul funcțiilor de general din Armata României se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(3) Transformarea unei funcții de general într-o funcție civilă se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, la propunerea ministrului apărării naționale.

Art. 44. — Evidența efectivelor Direcției generale de informații a apărării se ține separat de cea a efectivelor Ministerului Apărării Naționale. Finanțarea Direcției generale de informații a apărării se realizează din fonduri bugetare aprobate cu această destinație. Modul de planificare, evidență și utilizare a fondurilor necesare se stabilește de ministrul apărării naționale, similar reglementărilor privind cheltuielile operative.

Art. 45. — (1) În necesarul de efective ale Ministerului Apărării Naționale nu se includ:

a) personalul militar și civil care își desfășoară activitatea în afara Ministerului Apărării Naționale, potrivit reglementărilor în vigoare. Finanțarea lui se asigură în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

b) personalul militar și civil din structurile care se finanțează integral din venituri proprii;

c) militarii în termen și cu termen redus, soldații și gradații profesioniști, aflați în perioada instrucției de bază, elevii și studenții instituțiilor militare de învățământ. Finanțarea lor se face din bugetul Ministerului Apărării Naționale;

d) efectivele din unitățile sanitare proprii, aflate în relații contractuale cu casa de asigurări de sănătate. Finanțarea lor se asigură în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Evidența efectivelor prevăzute la alin. (1) se ține separat.

Art. 46. — (1) Personalul Ministerului Apărării Naționale este organizat și își desfășoară activitatea conform legislației specifice fiecărei categorii de personal și reglementărilor interne ale ministerului.

(2) Personalul încadrat în funcții de consilier juridic în cadrul Ministerului Apărării Naționale beneficiază de decontarea taxelor necesare pentru înscrierea în colegii sau asociații profesionale și a cotizațiilor periodice.

(3) Personalul Ministerului Apărării Naționale care are calitatea de arhitect, evaluator atestat și expert judiciar și care desfășoară activități de arhitectură, de evaluare și expertiză în folosul ministerului beneficiază de decontarea taxelor necesare pentru înscrierea în colegii sau asociații profesionale și a cotizațiilor periodice.

(4) De prevederile alin. (3) beneficiază în mod corespunzător și alte categorii profesionale care își desfășoară activitatea în specialități care presupun înscrierea în colegii și asociații profesionale.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții comune

Art. 47. — Ministerul Apărării Naționale asigură, potrivit legii, asistența medicală a personalului propriu, a cadrelor militare în rezervă și în retragere, a familiilor și urmașilor acestora, precum și drepturile la pensie ale cadrelor militare.

Art. 48. — (1) Cadrele militare în activitate și în rezervă, cele în retragere, personalul civil din Ministerul Apărării Naționale, precum și familiile acestora beneficiază, ca măsură de protecție socială, de înlesniri stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale în folosirea complexurilor, sanatoriilor, cabanelor militare, căminelor militare de garnizoană și unitate, cluburilor militare și altor facilități recreative și sportive.

(2) Personalul poate beneficia de folosirea locuințelor de serviciu sau de intervenție, potrivit ordinului ministrului apărării naționale.

Art. 49. — (1) Pentru construirea de locuințe proprietate personală, din fondurile personalului propriu, ale cadrelor militare în rezervă și în retragere, soldaților și gradaților profesioniști în rezervă, personalului civil, se pot desfășura programe de locuințe, pe terenuri disponibile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea ministerului, puse la dispoziție pe bază de contract de comodat, conform dispozițiilor Codului civil, beneficiarilor, pe durata existenței construcțiilor, inclusiv în cazul proiectelor și contractelor aflate în derulare.

(2) Beneficiar al programelor prevăzute la alin. (1) poate fi și personalul încadrat în celelalte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, atunci când rămân unități locative necontractate.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) pot beneficia o singură dată de programele pentru construirea de locuințe proprietate personală. Prioritatea de înscriere în program se stabilește pe baza criteriilor aprobate de ministrul apărării naționale.

(4) În situația în care planul de urbanism prevede existența unor spații sociale și comerciale, care să deservească ansamblul de locuințe, acestea se construiesc din fondurile operatorului economic și rămân în proprietatea acestuia, iar pentru terenul aferent construcțiilor Ministerul Apărării Naționale acordă un drept de folosință, cu titlu oneros, valoarea fiind stabilită prin expertiză/evaluare de specialitate.

Art. 50. — Celelalte drepturi și obligații ale personalului militar și civil sunt prevăzute de lege și de alte acte normative.

Art. 51. — În cadrul Ministerului Apărării Naționale se pot constitui colegii, consilii, comitete sau comisii profesionale. Organizarea și funcționarea acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale sau dispoziție a șefului Statului Major al Apărării, pentru cele care se constituie la categoriile de forțe și comandamente.

Art. 52. — Statele de organizare ale structurilor Ministerului Apărării Naționale se elaborează, se avizează și se aprobă conform prevederilor ordinului ministrului apărării naționale.

Art. 53. — Ministerul Apărării Naționale are propriul sistem de educație și formare profesională a resursei umane, precum și propriul sistem de cercetare-dezvoltare, integrate în sistemele naționale, care își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile legale în vigoare referitoare la educație și cercetare.

Art. 54. — (1) Ministerul Apărării Naționale are rețea sanitară proprie, cămine militare, agenții, cercuri militare, formații cultural-artistice, cluburi și asociații sportive, amenajări sportive și recreative, sanatorii, centre de instrucție, locuințe de serviciu și de intervenție, biserici, capele și cimitire militare, grădinițe și creșe, structuri și redacții de mass-media militare, precum și alte entități înființate conform legii. Organizarea și funcționarea acestor entități se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Ministerul Apărării Naționale poate avea în subordine sau în coordonare regii autonome și companii naționale.

(3) Pe lângă Ministerul Apărării Naționale se pot înființa activități finanțate integral din venituri proprii, conform legii.

(4) În cadrul Ministerului Apărării Naționale funcționează următoarele instituții de interes național: Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”, Biblioteca Militară Națională și Cercul Militar Național.

Art. 55. — Managementul, asigurarea materială și finanțarea sistemelor și entităților prevăzute la art. 53 și 54 se realizează potrivit prevederilor actelor normative care reglementează domeniul de activitate al acestora.

Art. 56. — Ministerul Apărării Naționale stabilește, prin ordin al ministrului, propriul sistem de distincții și însemne militare, precum și organizarea și desfășurarea de onoruri și ceremonii militare.

Art. 57. — Ministerul Apărării Naționale poate asigura personalul propriu și tehnica din dotare împotriva riscurilor specifice, în condițiile prevăzute prin ordin al ministrului apărării naționale, potrivit legii.

Art. 58. — (1) Ministerul Apărării Naționale poate valorifica activele corporale și necorporale excedentare din patrimoniul său, tehnica, armamentul, munițiile și bunurile atipice sau excedentare scoase din înzestrare, în condițiile concurențiale prevăzute de lege, prin Compania Națională „Romtehnica” — S.A., aflată în coordonarea acestui minister, și potrivit regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) Sumele obținute din valorificări se consideră venituri proprii, se rețin de Ministerul Apărării Naționale și se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital.

(3) În limitele stabilite prin atribuțiile și responsabilitățile sale, Ministerul Apărării Naționale poate participa la programe și parteneriate naționale și multinaționale de punere la dispoziție a produselor sau prestării de servicii în domeniul apărării, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 59. — (1) Ministrul apărării naționale stabilește, prin ordin, structurile din compunerea ministerului care au competențe de achiziție a produselor, serviciilor și lucrărilor, în condițiile prevăzute de legislația în materia achizițiilor publice.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și structurilor care își desfășoară activitatea, permanent sau temporar, în afara teritoriului statului român.

Art. 60. — (1) Structurile Ministerului Apărării Naționale care au competențe de achiziție, cu excepția celor care își desfășoară activitatea sau participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, achiziționează produsele, serviciile și lucrările din afara teritoriului vamal al României prin Compania Națională „Romtehnica” — S.A., structură de specialitate în domeniul comerțului exterior, aflată în coordonarea ministerului.

(2) Stabilirea responsabilităților pentru efectuarea achizițiilor prevăzute la alin. (1) se realizează pe baza unui contract încheiat, în condițiile legii, între Compania Națională „Romtehnica” — S.A. și structurile din compunerea ministerului care au competențe de achiziție.

Art. 61. — (1) Ministerul Apărării Naționale este împuternicit să reprezinte Guvernul României pentru negocierea, semnarea și derularea acordurilor sau contractelor privind asistența de securitate acordată de către guverne străine și/sau organizații internaționale.

(2) Achizițiile de produse, servicii și/sau lucrări în cadrul acordurilor sau contractelor prevăzute la alin. (1) se desfășoară în conformitate cu procedurile specifice stabilite de guvernele străine și/sau organizațiile internaționale care acordă asistența de securitate.

(3) Produsele, serviciile și/sau lucrările furnizate/prestate/ executate în cadrul acestor acorduri sau contracte sunt exceptate de la aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 189/2002 privind operațiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziții pentru nevoi de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 354/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 62. — Ministerul Apărării Naționale dispune de un parc propriu de autovehicule, conform statelor de organizare, de sisteme și mijloace de comunicații și informatică, precum și de alte tipuri de tehnică și materiale stabilite prin normele de înzestrare.

Art. 63. — (1) Ministerul Apărării Naționale dispune de bunurile proprietate privată ale acestuia și administrează bunurile din domeniul public sau privat al statului, aflate în patrimoniul său, în funcție de regimul lor juridic, în condițiile legislației în vigoare.

(2) Ministerul Apărării Naționale poate pune la dispoziție, cu aprobarea și în condițiile stabilite de Guvern, persoanelor juridice române sau străine, pe termen limitat, bunuri aflate în administrarea sa, în scopul realizării unor proiecte în beneficiul instituției militare.

(3) Ministerul Apărării Naționale poate pune la dispoziție sau, după caz, poate asigura asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică cu reprezentare la nivel național, care își desfășoară activitatea în domeniile de responsabilitate ale Ministerului Apărării Naționale, potrivit unor criterii stabilite prin ordin al ministrului:

a) fonduri repartizate de la bugetul de stat pentru plata cheltuielilor curente și de capital, necesare desfășurării activităților acestora, a celor determinate de relațiile cu organizațiile naționale și internaționale de profil, precum și pentru plata cotizațiilor internaționale anuale în valută către organisme internaționale la care asociațiile și fundațiile în cauză sunt afiliate;

b) spații necesare pentru consfătuiri și activități de promovare a imaginii, tradițiilor și valorilor istorice ale Armatei României, cu titlu gratuit;

c) suportarea costurilor pentru utilitățile aferente imobilelor proprietate publică puse la dispoziție în conformitate cu art. 41 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare;

d) mijloace de transport auto în țară.

(4) Publicațiile elaborate, editate și tipărite în domeniile proprii de activitate ale Ministerului Apărării Naționale, cu finanțare din fonduri de la bugetul de stat sau din alte fonduri constituite conform legii, destinate nevoilor proprii sau altor beneficiari externi, pot fi difuzate, contra cost sau gratuit, persoanelor juridice de drept public sau privat, precum și persoanelor fizice, din țară și din străinătate, conform normelor aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale.

(5) Bazele sportive și amenajările recreative, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, sunt folosite, cu prioritate, de către personalul armatei, cadrele militare în rezervă și în retragere, precum și de membrii de familie ai acestora, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale. Persoanele fizice sau juridice din afara Ministerului Apărării Naționale pot beneficia de aceste baze și amenajări, pe bază de tarife, în condițiile legii. Sumele rezultate constituie venituri ale activităților finanțate integral din venituri proprii și se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale bazelor sportive și amenajărilor recreative.

(6) Pentru activități de informare publică și mass-media militară organizate în interesul instituției cu aprobarea ministrului apărării naționale, ministerul poate organiza, în limita fondurilor alocate cu această destinație, activități de pregătire a unor persoane din afara instituției, în facilitățile aflate la dispoziție.

(7) La solicitarea unor instituții publice, Ministerul Apărării Naționale poate da în comodat, conform dispozițiilor Codului civil, imobile necesare desfășurării unor activități proprii ale acestora, pe termen limitat, care nu poate depăși 6 luni, cu posibilitatea de prelungire cu aceeași perioadă, cu obligația plății contravalorii utilităților.

(8) În scopul întreținerii poligoanelor, Ministerul Apărării Naționale poate să acorde un drept de uz gratuit conform Codului civil, pentru pășunat și desfășurarea de activități agricole pe terenurile aferente poligoanelor militare aflate în administrarea sa atunci când nu se desfășoară activități militare, încheind, în acest sens, protocoale cu autoritățile publice locale, pe perioadă determinată.

(9) Lucrările de investiții, modernizare și extindere a obiectivelor cu caracter militar din domeniul apărării naționale sunt de utilitate publică de interes național prin efectul prezentei legi, Ministerul Apărării Naționale având calitatea de expropriator în condițiile prevăzute de Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului, necesare realizării de lucrări la obiectivele menționate la alin. (9), care se scot din circuitul agricol sau din fondul forestier național, sunt scutite de plata tuturor taxelor prevăzute de legislația în vigoare și de plata contravalorii sau compensării acestora.

Art. 64. — (1) Sumele obținute de Ministerul Apărării Naționale potrivit dispozițiilor art. 58 alin. (1) prin valorificarea activelor fixe corporale de natura terenurilor, amenajărilor de terenuri și clădiri se utilizează exclusiv pentru realizarea programelor de înzestrare.

(2) Sumele obținute de Ministerul Apărării Naționale din valorificarea bunurilor prevăzute la alin. (1) se virează la o poziție distinctă de venituri ale bugetului de stat.

(3) După virarea sumelor conform alin. (2) se autorizează Ministerul Finanțelor Publice, la propunerea Ministerului Apărării Naționale, să majoreze veniturile bugetului de stat la o poziție distinctă, precum și cheltuielile bugetului de stat și cheltuielile curente și de capital prevăzute în bugetul Ministerului Apărării Naționale.

(4) Sumele rămase neutilizate la sfârșitul anului bugetar, determinate ca diferență între veniturile încasate potrivit alin. (2) și plățile efectuate, se virează de către unitatea Trezoreriei Statului, la solicitarea Ministerului Apărării Naționale, din contul de venituri ale bugetului de stat în care au fost încasate într-un cont de disponibil deschis pe numele Ministerului Apărării Naționale la Trezoreria Statului.

(5) Sumele virate în contul prevăzut la alin. (4) se transferă în primele 5 zile lucrătoare ale anului următor de către Ministerul Apărării Naționale în contul de venituri ale bugetului de stat, urmând procedura de la alin. (3), și se utilizează în anul următor cu aceeași destinație.

Art. 65. — (1) Ministerul Apărării Naționale poate angaja și executa, la cerere, prin unitățile sale, prestări de servicii pentru persoane juridice sau pentru persoane fizice, în domeniile și în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

(2) Structurile Ministerului Apărării Naționale prestează servicii cu caracter obligatoriu prevăzute de lege. Tarifele aferente acestor servicii, inclusiv cele în regim de urgență, se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

(3) Ministerul Apărării Naționale poate organiza și executa, prin unitățile sale, cursuri de pregătire, calificare și perfecționare a pregătirii, în domeniile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b).

(4) Sumele rezultate în urma executării activităților prevăzute la alin. (1) — (3) constituie venituri proprii ale activităților finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă Ministerul Apărării Naționale, și se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital.

Art. 66. — (1) La cererea forțelor armate străine, precum și a comandamentelor, bazelor militare străine sau reprezentanțelor militare ale unor organizații internaționale înființate pe teritoriul României, potrivit legii, Ministerul Apărării Naționale poate asigura sprijin logistic atât pe teritoriul statului național, cât și în afara acestuia.

(2) Asigurarea sprijinului logistic se poate realiza cu suportarea cheltuielilor din bugetul aprobat Ministerului Apărării Naționale. Creditele bugetare utilizate în acest scop se reconstituie cu fondurile rambursate în cursul aceluiași exercițiu bugetar de forțele armate străine, comandamentele, bazele militare străine sau reprezentanțele militare ale unor organizații internaționale înființate pe teritoriul României.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), Ministerul Apărării Naționale este abilitat să încheie contracte în nume propriu sau în numele partenerilor străini.

(4) Bunurile și serviciile achiziționate de Ministerul Apărării Naționale în vederea asigurării sprijinului logistic prevăzut la alin. (1) sunt scutite de la plata taxelor în măsura în care forțele armate străine, comandamentele, bazele militare străine sau reprezentanțele militare ale unor organizații internaționale înființate pe teritoriul României beneficiază de astfel de scutiri potrivit legii.

Art. 67. — (1) Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, la solicitarea instituțiilor publice, în alte situații decât cele prevăzute de această ordonanță de urgență, ministrul apărării naționale poate ordona executarea unor misiuni care presupun măsuri și acțiuni urgente, fără a afecta capacitatea operațională a armatei. Misiunile includ misiuni de căutare-salvare, evacuare, transport aerian, naval și terestru și alte activități de acest gen.

(2) Executarea misiunilor prevăzute la alin. (1) se finanțează din fondurile alocate cu această destinație în bugetul Ministerului Apărării Naționale.

(3) Normele metodologice privind executarea misiunilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 68. — (1) Fondurile necesare desfășurării activităților în Ministerul Apărării Naționale se asigură de la bugetul de stat, precum și din alte surse legal constituite.

(2) Pentru asigurarea execuției bugetare, în Ministerul Apărării Naționale:

a) prin derogare de la art. 20 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorii de credite secundari și terțieri sunt desemnați prin ordin al ministrului apărării naționale;

b) prin derogare de la art. 20 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, directorul Statului Major al Apărării este ordonator secundar de credite și asigură finanțarea structurilor subordonate nemijlocit, ai căror comandanți/șefi au calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 69. — Ministerul Apărării Naționale are dreptul, numai în îndeplinirea atribuțiilor sale, să solicite și să obțină, în condițiile legii, de la autoritățile administrației publice centrale și locale, de la operatorii economici și de la orice alte persoane juridice sau persoane fizice, informații, date ori documente.

Art. 70. — Se abilitază ministrul apărării naționale să emită ordine și instrucțiuni privind: ordinea interioară în unitate, serviciul interior, instrucția de front, onorurile și ceremoniile militare, serviciul la bordul navelor militare, tragerile cu armament de infanterie, muzicile militare, disciplina militară, garnizoanele militare, educația fizică militară, zborul aviației militare.

Art. 71. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi*, Ministerul Apărării elaborează și supune spre aprobare Guvernului proiectul de hotărâre privind organigrama structurilor centrale și numărul total de posturi ale acestora.

(2) Numărul de posturi ale Ministerului Apărării Naționale, finanțate de la bugetul de stat, se stabilește prin documentele de planificare a apărării, aprobate potrivit legii, cu încadrarea în fondurile prevăzute în buget, la titlul cheltuieli de personal.

Art. 72. — (1) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care acestea nu conțin dispoziții contrare.

(2) Prevederile art. 15 alin. (3) referitoare la asimilarea funcției de director general cu cea de secretar de stat intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2007. Până la această dată, rangul directorului general al Direcției generale de informații a apărării este de subsecretar de stat.

Art. 73. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 7 februarie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 389/2001, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. III și V din Legea nr. 167/2017, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 346/2006 și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale actelor modificatoare:

„**Art. III.** — În cuprinsul alineatului (2) al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2000 privind înființarea Institutului Național de Medicină Aeronautică și Spațială «General doctor aviator Victor Anastasiu», aprobată prin Legea nr. 279/2001, sintagma «sub autoritatea Ministerului Apărării Naționale» se înlocuiește cu sintagma «în componerea Ministerului Apărării Naționale».”

„**Art. V.** — În cuprinsul actelor normative în vigoare, următoarele denumiri se înlocuiesc după cum urmează:

a) «Statul Major General», cu denumirea «Statul Major al Apărării»;

b) «Direcția management resurse umane», cu denumirea «Direcția generală management resurse umane»;

c) «Direcția financiar-contabilă», cu denumirea «Direcția generală financiar-contabilă»;

d) «Departamentul pentru politica de apărare și planificare», cu denumirea «Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale»;

e) «Departamentul pentru relația cu Parlamentul și informare publică», cu denumirea «Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului».”

*) Legea nr. 346/2006 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 28 iulie 2006.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

